

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **L. Ž.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2013, č. j. 8109243494/315-RSO, o určení místní příslušnosti soudu,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je místně příslušný** Krajský soud v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhá zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 8109243494/315-RSO, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 10. 2012, č. j. 8109243494.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 19. 9. 2013, č. j. 22 Ad 24/2013 - 25, postoupil věc Krajskému soudu v Hradci Králové Praze s odůvodněním, že k řízení o žalobě proti napadenému správnímu rozhodnutí je podle ust. § 7 odst. 3 s. ř. s. místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovat bydliště nebo sídlo, popř., v jehož obvodu se zdržuje. Vzhledem k tomu, že žalobce uvedl v žalobě adresu B. 120, M. T., tedy místo, které spadá do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, rozhodl Krajský soud v Brně o postoupení věci tomuto soudu.

Krajský soud v Hradci Králové vyslovil nesouhlas s postoupením věci a podle ust. § 7 odst. 5 s. ř. s. předložil věc k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Svůj nesouhlas odůvodnil tím, že žalobce v žalobě uvedl, že se bude po propuštění z výkonu trestu odnětí trestu osobní svobody (k datu 17. 8. 2013 má být propuštěn z Věznice Příbram) zdržovat v Brně, přičemž vězeňská služba sdělila adresu T. 195, B. Podle Krajského soudu v Hradci Králové je tedy místně příslušný Krajský soud v Brně, neboť v jeho obvodu se žalobce zdržuje.

Základní pravidlo pro určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje ust. § 7 odst. 2 s. ř. s., podle kterého je rozhodujícím pro místní příslušnost soudu sídlo správního orgánu I. stupně, který napadené rozhodnutí vydal nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Speciální pravidlo pro určení místně příslušného soudu je pak v ust. § 7 odst. 3 s. ř. s., podle něhož ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním

postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

V daném případě je proto třeba aplikovat ust. § 7 odst. 3 s. ř. s., neboť žaloba směřuje proti rozhodnutí ve věci důchodového pojištění. Protože žalobce v žalobě uváděl jak bydliště v obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, tak bydliště v obvodu Krajského soudu v Brně, Nejvyšší správní soud vyzval žalobce (výzva ze dne 5. 3. 2014 doručovaná na adresu sdělenou vězeňskou službou), aby sdělil své bydliště ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. Žalobce sdělil, že od roku 2001 se zdržuje v Brně a současnou doručovací adresu má na adrese V. 3.

Podle komentáře k s. ř. s. označuje zákon bydlištěm místo „*kde osoba bydlí, tj. kde se trvale zdržuje. Při určování místní příslušnosti podle bydliště osoby tak rozhoduje faktický stav, který nemusí být totožný s ohlašovaným pobytem podle správních předpisů.*“ (Vopálka, V., Mikule, V., Šimůnková, V., Šolín, M. Správní řád soudní. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, str. 16). Rovněž komentáře k o. s. ř. k pojmu bydliště fyzické osoby, které určuje její obecný soud, vychází z toho, že bydlištěm se rozumí místo pobytu, tedy místo, ve kterém se osoba zdržuje s úmyslem zdržovat se zde trvale. Tento pojem nelze zaměňovat s pojmem trvalý pobyt, který je užíván v právních předpisech, které upravují evidenci obyvatel. Rozhodující tedy není, kde je fyzická osoba přihlášená k pobytu a jakou adresu má uvedenu v občanském průkazu či jiném dokladu totožnosti, ale její faktické bydliště. Tím je třeba rozumět obec nebo městský obvod, kde osoba bydlí s úmyslem se zde trvale zdržovat, tedy kde má byt, rodinu nebo kde pracuje, jestliže zde také bydlí. Rovněž podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu (srov. např. usnesení ze dne 2. 6. 2005, sp. zn. 30 Cdo 444/2004, dostupné na www.nsoud.cz) „*[o]bsah pojmu ‚bydliště‘ ... není totožný s obsahem pojmu ‚trvalý pobyt‘, kterébo užívaní předpisy správního práva upravující evidenci obyvatel. Bydlištěm fyzické osoby se rozumí obec, resp. městský obvod, v němž tato osoba bydlí s úmyslem se zde trvale zdržovat.*“

Protože je nepochybné, že žalobce má bydliště v Brně, je nesouhlas Krajského soudu v Hradci Králové s postoupením věci důvodný. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu